

श्रीशारदाचन्द्रमौलीश्वराभ्यां नमस्तौ भैरवाजी
श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्ययोगीन्द्रवर्यभास्वामिभिरचितं
१३४

FORT. BANGALORE.

चतुर्विधफलमीमांसादर्शनं ।

तदेव ।

लोकानुग्रहाय स्वेनैव प्रकाशितम् ।

मुंबय्यां ।

क्षेमराज-श्रीकृष्णदास-श्रेष्ठिनः

स्वकीये 'श्रीवैकुण्ठेश्वर' स्टीम्-प्रिन्टालये

मुद्रितम् ।

तद्वक्तृवेदान्तवाचस्पतिछोटपहाराज तथा श्रीमत्पण्डित

माणिकलाल व्याकरणाचार्य शास्त्रिणां संशोधित ।

संवत् १९७८ शके १८४३

पुस्तक मिलनेका ठिकाना शेटश्रीचतुर्भुज भवानी

दास गुप्त तांवाकांटा, पायथुनी, बम्बई.

अस्य ग्रन्थस्य सर्वेधिकाराः राजनिबन्धानुसारेण प्रकाशनी

स्वाधीनीकृताः सन्ति ।

SGDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಐಕ್ಯ

L 343

Ac 6279

ಪ್ರಕಟಣೆ ಸಂಖ್ಯೆ.....

SGDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

श्री गणेशाय नमः

संस्कृत-सामान्य-परीक्षा

संस्कृत-सामान्य-परीक्षा

संस्कृत-सामान्य-परीक्षा

संस्कृत-सामान्य-परीक्षा

संस्कृत-सामान्य-परीक्षा

संस्कृत-सामान्य-परीक्षा

संस्कृत-सामान्य-परीक्षा

संस्कृत-सामान्य-परीक्षा

संस्कृत-सामान्य-परीक्षा

संस्कृत-सामान्य-परीक्षा

संस्कृत-सामान्य-परीक्षा

संस्कृत-सामान्य-परीक्षा

संस्कृत-सामान्य-परीक्षा

संस्कृत-सामान्य-परीक्षा

संस्कृत-सामान्य-परीक्षा

संस्कृत-सामान्य-परीक्षा

संस्कृत-सामान्य-परीक्षा

चतुर्विधफलमीमांसादर्शनं।

श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्य-योगीन्द्रवर्य-श्रीआ-
त्मानन्दसरस्वतीस्वामिभिर्विरचितम् ।

तदिदं

लोकानुग्रहाय स्वेनैव प्रकाशितम्.

मुम्बय्यां

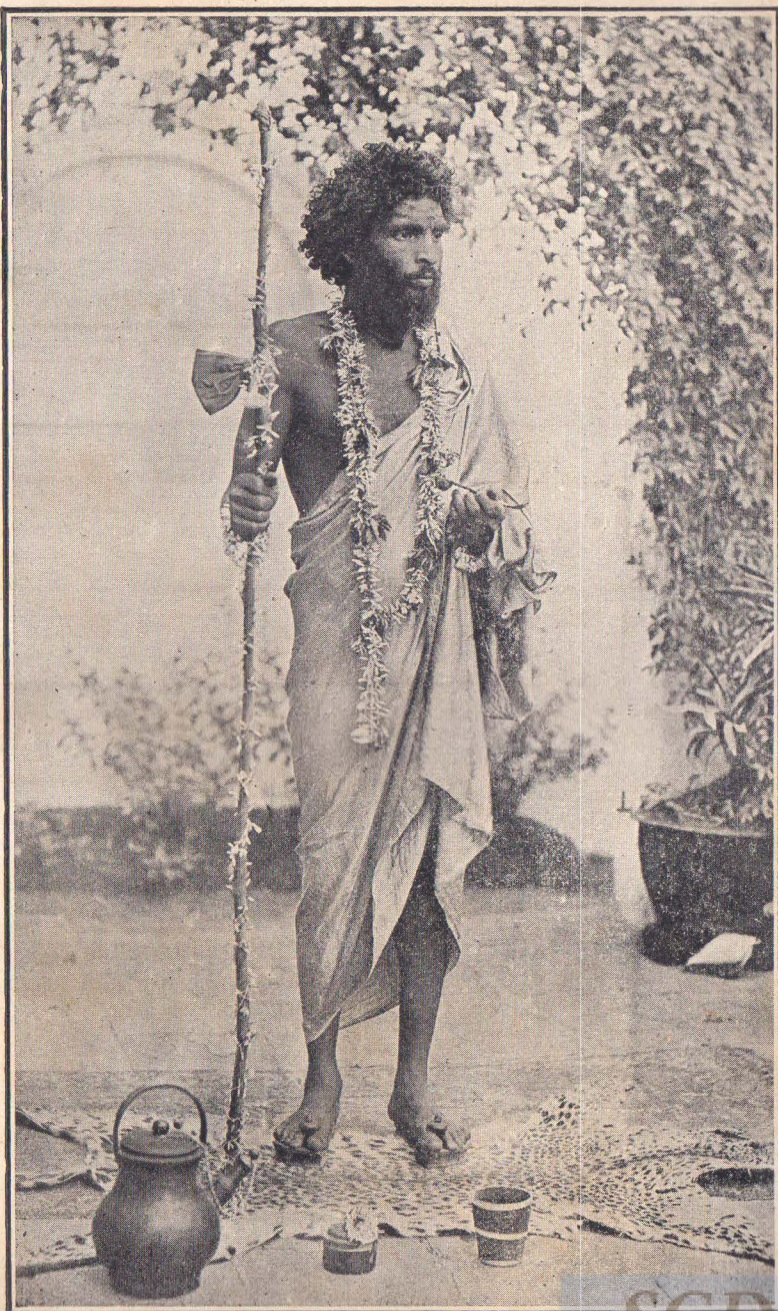
श्रीकृष्णदासात्मज-क्षेमराजस्य

स्वर्काये "श्रीवेंकटेश्वर" (स्टीम्) यन्त्रालये

मुद्रितम् ।

संवत् १९७८, शके १८४३.

यह पुस्तक खेमराज श्रीकृष्णदासने बम्बई खेतवाडी ७ वीं गली खम्बाटा
लैन, स्वकीय “श्रीवेङ्कटेश्वर” स्टीम्-प्रेसमें छापा और श्रीमत्परमहंस परिव्रा-
जकाचार्य योगीन्द्रवर्य श्रीआत्मानन्द सरस्वती स्वामीने बम्बईमें प्रसिद्ध किया ।

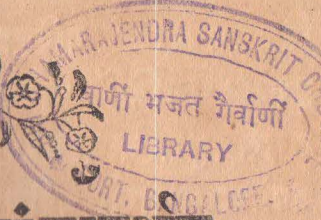
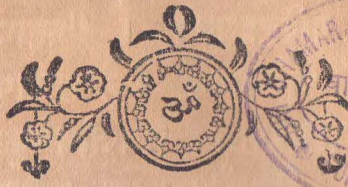
भीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्य योगीन्द्रवर्य
श्रीआत्मानन्दसरस्वती स्वामिनः ।

SGDF

Sri Gangeswari Digital Foundation

SGDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

चतुर्विधफलमीमांसादर्शन प्रस्तावना ।

इह खलु संपादनीयेषु धर्मार्थकाममोक्षाख्येषु
चतुर्विध पुरुषार्थेषु प्रथमो धर्म एवेति मूलसम्मततया
समाद्रियते धार्मिकवरैः सोऽयं धर्मो वेदप्रतिपाद्य इति
वेद एव सर्वस्वनामास्तिकधुरन्धराणाम् । तस्य च भ्रम-
प्रमादादिदोषदूषितस्वान्तैरवाग्दृष्टिभिर्न यथार्थेनार्थोऽ-
वगन्तुं शक्य इति परमकारुणिक भगवज्ज्ञान-
निधिमहर्षिवादरायणाचार्यैर्निगमागमपुराणादिमन्वा-
दिप्रणीतस्मृत्याविरुद्धप्रमाणनियानिकानिवेदाचार्यप्र-
बन्धतया विरचितानि तानि हितानुकूलानि । अद्यापि
भारतीयनिवासिनां चतुर्वर्णानामाश्रमोचितत्वेन विहि-
तसराणिः “यन्मनुरवदत्तद्भेषज”मित्युक्तेः । तद्व्यातिरि-
क्तकालदोषदूषितान्तःकरणतया पिशुनमार्गाणां स्ववि-
द्यारहितानां परधर्मकुमतिविपरीतभावानां किमाश्चर्य-
मिदमहो कलिगतपाखण्डताण्डवब्रह्मद्वेषपराः प्रायशः
गुप्तदासादयो अनाचाररताः देशकण्टकशठाः आचार्य-

विप्रद्वेषपराश्च परिदृश्यन्ते । “स्वाध्यायोऽध्येतव्य”
इत्यध्ययनविधिं परित्यज्य म्लेच्छचाण्डालैः संघटि-
तनूतनगुप्ताचार्याचरणेन नवजीवनकुमतिवशेन वा
वर्णाश्रमाभासो वरीवर्त्तते तथा माभूद्वर्णाश्रमविहितं
कर्म न परित्यक्तव्यमित्याशयदृढीकरणार्थं काव्यको-
शद्वारेण श्रुतिस्मृतिवाक्योपदेशेन स्वकुलद्वारानुष्ठान-
निष्ठाशान्तिनियमेन येनकेन प्रकारेण वा भारती-
यसभ्यस्वकुलवर्णाश्रमाचाररक्षणार्थमेवेदं “चतुर्विध-
फलमीमांसादर्शनम्” “वेदान्तशास्त्रमकरन्दः”
“स्तोत्रकर्णामृतम्” इत्येतद्वन्धत्रयं व्यरचि नान्य-
त्कार्यगौरवेणेति साम्प्रतं पारमार्थिकबुद्ध्या त एते
ग्रन्थाः मुद्रापिताः सर्वसभ्यसन्मार्गहितोपदेशावि-
ष्करणार्थं तरणसरणितया सन्ति । पूर्ववेदाचार्यपर-
म्परागमसिद्धाद्वैतपद्धतिमनुसृत्य प्रबन्धग्रथनं यथा
स्यात्तथानुमोदितसरणीनां ग्रन्थानां स्मरणमाचार्यश्रे-
यस्करमामनन्ति स्म ।

भविष्यति न दृष्टं च प्रत्यक्षस्य मनागपि॥

सामर्थ्यं नानुमानादेर्लिङ्गादिरहिते क्वचित् १

इति बहिर्विषयप्रतिपादनात्

तदभावकृता मतिसंवृतिः ॥

उभयतत्त्वविदां परमार्थतः

क्षममिदं धुरिधर्मविचारणे ॥ २॥

चतुर्विधफलमीमांसा मंगलाचरणम् । गुरुपञ्चदशी ।

वादे निरस्य निखिलप्रतिकूलपक्षं
कर्मागवादविधिखण्डितमण्डनो यः ॥
वेदान्तभाष्यगरिमायति सार्वभौमो
मोहान्धकारमलिनान्विमलीचकार ॥ १ ॥
श्रीशंकरो यतिवरः परमेश्वरश्च
गोप्यावतारपदकंजनिकुंजभृङ्गाः ॥
शिष्यास्तदीयभुजपद्मपदाभिमुख्या
स्तान्प्रत्यहं गुरुवराश्च पुनन्ति विश्वम् ॥ २ ॥
व्याख्यातृभिर्बहुविधैः श्रुतियुक्तिवादैः
श्रीबादरायणकृते विधिसूत्रभाष्ये ।

शास्त्रप्रमाणसरणिश्रुतिमस्तकाग्रै-
लोकान्पुनन्ति गुरुशंकरदेशिकेन्द्राः ॥ ३ ॥

काणादकापिलसुजैमिनिगौतमाद्या
वात्स्यायनोप्यथ कुमारिलभट्टमुख्याः ।

सूत्रप्रबन्धमतभेदविमोहकारा-
श्चिन्वन्ति तांस्तदितरानपि सूत्रभाष्ये ॥ ४ ॥

कौलादिकक्षणबौद्धजिनादिसर्प-
द्वैतप्रमाणगणभक्षकवैनतेयम् ।

आर्यानुपूर्वश्रुतिकल्पतरौ वसन्तं
श्रीमद्गुरुं यतिवरं प्रणतोस्मि नित्यम् ॥ ५ ॥

कापालिकासुरिविभेदकशूलपाणिं
सद्यःप्रमत्तमतकौलविनाशको यः ।

पाखण्डशौण्डमतभित्परशुं दधानं
श्रीशंकरं परमकारुणिकं नमामः ॥ ६ ॥

अद्यापि शंकरमतस्यकुतर्ककोलिं
कर्तुं त्विहास्ति न परत्र गुरुप्रवीरः ॥

भद्रासनस्थितजगद्गुरुशंकरस्य
लोकेश्वरस्य माहिमानमहो विचित्रम् ॥ ७ ॥

अद्यापि शंकरजगद्गुरुणोद्धृता या
कैवल्यभूमिरचला विमला च कीर्तिः ॥

लब्ध्वाथ भारतमहोत्सवसुप्रकाशा
 धात्रीसुधात्रिवरदात्रिरहो धारित्री ॥ ८ ॥
 लोकत्रयार्त्तिहरणं शरणागतानां
 आनन्दकोशमकरन्दमिलिन्दकन्दम् ॥
 वृन्दारकादिसुरवृन्दमुनीन्द्रवृन्दैः
 संतर्पितांप्रिकमलं सहसाहमीडे ॥ ९ ॥
 हा हन्तहन्तकपटच्छालिनः सपत्नाः
 कैवल्यहीनकलह प्रतिमैव भूमौ ॥
 वर्णाश्रमाधिकरणे विदिताद्वितीयं
 द्वैतं परात्मनि वदन्ति त्रुटन्ति धर्माः ॥ १० ॥
 भोईश शंकर गुरो करुणावतार
 कीयद्विलंबमधुनातनरक्षणाय ॥
 संकीर्णसंकरकलिंदपुलिन्दवृन्दैः
 संहाररुद्रकलयाप्यवतीर्य आस्ताम् ॥ ११ ॥
 श्रुत्यामनर्थरचनां स्वमतप्रतिष्ठां
 कुर्वन्ति गर्वपारितोषकरा जगत्याम् ॥
 पाखण्डखण्डनवर प्रचुर प्रचण्ड
 श्रीकण्ठदण्डपरशुं प्रणतोस्मि नित्यम् ॥ १२ ॥
 कंदर्पकोटिदमनं कमनीयरूपं
 कान्तिच्छविच्छलनदण्डकरामशोभम् ॥

पाखण्डखण्डनगुरुत्वमहस्वरूपं
श्रीशंकरं गुरुवरं प्रणतोस्मि नित्यम् ॥ १३ ॥

पाखण्डदर्पदलने नलिनीव जिह्वा
मातङ्गमत्तपरिमर्दनकेसरीव ॥

कालाय जीवपरभेदनिकृन्तनाय ॥

कैवल्यहस्तपरशुं मनसा स्मरामि ॥ १४ ॥

ये के च न क्षितितलेऽत्र तु शंकरस्य
अद्वैतभाष्यकणिकां पिबते मनुष्यः ॥

तापत्रयाग्निशमनं भवरोगवैद्यं

कैवल्यमाश्नुतपरं न पुनर्भवाय ॥ १५ ॥

नित्यं जपस्व गुरुपञ्चदशीं जगत्या-

मग्रेसरस्य गुरुशंकरदेशिकस्य ॥

मृत्युञ्जयस्य परितोषकरीं तदीयः

सर्वार्थसिद्धिसहजैव भवेत्सुभक्तः ॥ १६ ॥

यो ब्रह्माणं विदधाति पूर्वं यो वै वेदाँश्च प्रहिणोति तस्मै ।

तद्ब्रह्मात्मबुद्धिप्रकाशं मुमुक्षुर्वै शरणमहं प्रपद्ये ॥

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्ययोगीन्द्रवर्यभात्मानन्दसरस्वतीस्वा-

मिभिर्विरचितं गुरुपञ्चदशीमंगलाचरणं संपूर्णम् ।

चतुर्विधफलमीमांसादर्शनम्

श्रीमत्परमहंस परिव्राजकाचार्य योगीन्द्रवर्य-
आत्मानन्द सरस्वती स्वामिभिर्विरचितम् ।

यः पूज्यो यतिभिः स्वधर्मनिरतैर्ध्यायन्ति यं योगिनो
येनान्तं निगमान्तवेयमनिशं यस्मै हविर्दीयते॥
यस्मात्स्थावरजंगमं समभवद्यस्यांशमात्रोवरो
यस्मिँल्लीनमिदं प्रणौमि सततं श्रीचंद्रमौलीश्वरम्॥१॥
शाक्तान्पाशुपतानपि क्षपणकान्कापालिकाऽनर्हतान् ।
कौलान्वैदिकदूषकानपि पराजित्वाथ वेदोदितम् ॥
रक्षायैच यतोवतीर्णं परमः श्रीशंकरः शंकरः ।
श्रीमद्द्राविडभूसुरः सुरवरः श्रीमद्गुरुं चिंतये ॥ २ ॥
अस्मद्देशिकमस्मदीयपरमाचार्यानशेषान् गुरुं
श्रीमच्छंकरयोगिपुंगवमहापूर्णेन्दुभाभास्वरम् ॥

SCDF

विद्वत्कैरवसौरभः श्रुतिवचःपाखण्डचंडादितः
श्रीमल्लोकगुरुं प्रणौमि सततं श्रीशंकरार्थं परं ॥ ३ ॥

ब्रह्माण्डनगरे रम्ये यन्त्रारूढे महत्तरे ।

चतुर्वर्गफलाकीर्णे चतुर्मागाश्चभूपुरे ॥ १ ॥

निसर्गदुर्गसंकाशे विचित्रनगरोपमे ।

चत्वारो गोपुरद्वाराः समावृत्य वसुन्धराम् ॥ २ ॥

धर्मार्थकाममोक्षाणां फलप्रदविलश्रियः ।

मार्गद्वारे फलप्राप्तियोजनीया यथा बुधैः ॥ ३ ॥

प्राच्यां प्राचीनमार्गेण महाद्वारेण प्रायशः ।

अन्तः प्रवेष्टुं नगरे ब्रह्माण्डारूढे पुरातने ॥ ४ ॥

गुणत्रयसमाकीर्णे वर्णाश्रमसमावृते ।

वेदशास्त्रपुराणादिमणिस्तंभसमन्विते ॥ ५ ॥

तत्र पूर्वपरीक्षायां वर्णाश्रमपुरोगमः ।

धर्ममीमांसको वर्णविग्रहः कर्मतत्परः ॥ ६ ॥

सत्यधर्मपरो धीरो नित्यकर्मपरायणः ।

पूर्वद्वारं समावृत्यो त्थायतिष्ठतिनौष्ठिकः ॥ ७ ॥

वर्णाश्रमसमाकीर्णे भारतीये पुरातने ।

धर्ममीमांसकाः सर्वे पूर्वाशिक्षापरीक्षकाः ॥ ८ ॥

वालानां सुखबोधाय पित्रोश्चाप्यतिथिक्रियाः ।

गुरुसेवापरो भूत्वा पूर्वाभ्यास सनातनम् ॥ ९ ॥

तेषां परीक्षकास्तत्र पूर्वद्वारे विलोत्तमे ।

सर्वेषां कालगत्यैव मेलनं नगरे महत् ॥ १० ॥

प्रदर्शनं च सर्वेषां पूर्वद्वारे महत्तराः ।

भारतीयमहासभ्याः प्राच्यां धर्मप्रवर्तकाः ॥ ११ ॥

ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्राश्चान्येऽत्र पंचमाः ।

म्लेच्छाश्च नास्तिकाः सर्वे पुनरायान्ति यान्ति च ॥ १२ ॥

एनं वर्णसमाचारं षड्दर्शनसुसंमतम् ।

कलौ समुल्लंघयति पाषण्डे पंचमान्प्रति ॥ १३ ॥

संयोगमेलनं कर्तुं वैश्याः शूद्राश्च उद्यताः ।

नास्तिका सार्गाविभ्रंशविद्याहीना विनाशकाः ॥ १४ ॥

जातिद्रोहपराः केचिद्वेदशास्त्रार्थनिन्दकाः ।

ब्राह्मणद्वेषकाः सर्वेऽविद्याव्याख्यानतत्पराः ॥ १५ ॥

पूर्वद्वारं समाविश्य तर्ककर्कशचिन्तकाः ।

विद्यासंस्कृतलोपाश्च म्लेच्छविद्याविशारदाः ॥ १६ ॥

पूर्वद्वारे महादुर्गे थोद्धारः सन्ति साम्प्रतम् ।

ब्राह्मणानां सभालोपो नाद्यापि प्रलयं गतः ॥ १७ ॥

देवताः सरितः सर्वे वैदिका वेदपारगाः ।

यावद्भारतपृथ्वी स्यात्तावत्तिष्ठन्ति धार्मिकाः ॥ १८ ॥

वेदशास्त्रपुराणानि यावत्तिष्ठन्ति मेदिनी ।

तावद् ब्राह्मणगुर्वीति सर्वे गृह्णन्तु मानवाः ॥ १९ ॥

वर्णाश्रमसमापन्ने वर्णानां ब्राह्मणो गुरुः ।

धर्मार्थकाममोक्षाणामादिधर्मो हि नान्यथा ॥ २० ॥

धर्मशास्त्रविहानाश्च भविष्यन्ति कलौ युगे ।

वेदशास्त्रपुराणानां निन्दका अन्यचिन्तकाः ॥ २१ ॥

ब्राह्मणद्वेषिणस्सर्वे वैश्याः शूद्राश्च पंचमाः ।

नास्तिका म्लेच्छसंकीर्णकुलाधमकालिप्रियाः ॥ २२ ॥

अतिवर्णाश्रमाचारा नीचा ब्राह्मणाशिक्षकाः ।

ओतं प्रोतं च सर्वेषु सूत्रे मणिगणा इव ॥ २३ ॥

ब्रह्मविद् ब्रह्म एवाहमिति मत्वा प्लुवन्ति ते ।

धर्ममीमांसयाहीना वाक्यच्छलवितण्डिनः ॥ २४ ॥

संस्कारसंस्कृते शून्याः पामराश्च विमोहितुम् ।

कालगत्यैव पाषण्डाः पापबुद्ध्यः द्विषन्ति ते ॥ २५ ॥

धर्मद्वारविरोधे ये दुर्मदांधा बहिष्कृताः ।

कलिकालस्य पाषण्डाश्चाण्डालस्पर्शलालसाः ॥ २६ ॥

स्वविद्यानियमांधास्ते परविद्याकुबुद्ध्यः ।

प्राचीनमार्गविद्वेषाः शठाः कुप्यन्ति काकवत् ॥ २७ ॥

का कथा काकवत्तेषां कालदोषेण हेलनम् ।

बोधयामीह पूर्वेऽस्मिन्धर्माद्वारेपदाभिधे ॥ २८ ॥

कुलवर्णाश्रमाचाराः श्रुतिस्मृतिपरायजाः ।

देवीसंपत्समाश्रित्य वर्ततां तेन काक्षतिः ॥ २९ ॥

राष्ट्रभ्रष्टे महाराष्ट्रे धार्तराष्ट्रैव राष्ट्रियाः ।
 शकुनीव पराभूता पाण्डवानान्तु काक्षतिः ॥ ३० ॥
 परमात्मा परित्राता पाण्डवानां यथा पुरा ।
 तथैव भरतीयानां परमात्मा परागतिः ॥ ३१ ॥
 स्वराष्ट्रविद्या कर्तव्या मतिमान्धृतिमान्यदि ।
 परापवादं नो कुर्यात्प्राणैः कण्ठगतैरपि ॥ ३२ ॥
 धर्मार्थकाममोक्षाणामादिधर्मो हि नापरः ।
 तस्मात् सर्वत्रयत्नेन धर्मनोल्लंघयेद्बुधः ॥ ३३ ॥
 अस्मिन्द्वारे पदभ्रष्टाः द्वारेभ्यश्च पतंत्यधः ।
 धर्मद्वारफलेनैव सर्वद्वारफलं लभेत् ॥ ३४ ॥
 वेदशास्त्रपुराणादि गुरुमाश्रित्य यत्नतः ।
 समभ्यस्य फलान्येतान्यादाय च बली भव ॥ ३५ ॥
 इति श्रीचतुर्विध फलमीमांसापूर्वद्वार समाप्तः ।

अथ दक्षिणद्वारयात्राप्रवेशः ।

कुलवर्णाश्रमाचारनिर्णयं तावदाचर ।
 परधर्मेण कल्याणं नैव सिध्यति मानद ॥ ३६ ॥
 ततः पक्वमना भूत्वा शैशवान्तेऽर्थसंग्रहे ।
 गार्हपत्यं समाधातुं दक्षिणद्वारमाविशेत् ॥ ३७ ॥
 नीतिशास्त्रं समभ्यस्य विषयेषणतत्पराः ।

पुत्रवित्तगृहक्षेत्रमित्रवृन्दैरनाकुलम् ॥ ३८ ॥

दक्षिणद्वारमासाद्य दक्षत्वं तत्र चाभ्यसेत् ।

शांतिदांत्यादिभिः सार्धं क्षमार्जवसमन्वितम् ॥ ३९ ॥

अर्थमित्यत्र चैश्वर्यं गार्हपत्येन संयुतम् ।

पंचयज्ञपरो भूत्वा वैदिको वेदपारगः ॥ ४० ॥

श्रौतस्मार्ते विदक्षत्वं दक्षिणद्वारकौशलम् ।

अनेनार्थपदेनैव शाब्दा बह्वर्थसूचकाः ॥ ४१ ॥

आतो जिज्ञासुरर्थार्थी ह्यत्र कोर्थः प्रतीयते ।

तत्रार्थपदमुद्दिश्य धनैश्वर्यं प्रचक्षते ॥ ४२ ॥

आरोग्यं भास्करादिच्छेद्धनमिच्छेद्धताशनात् ।

ज्ञानं महेश्वरादिच्छेन्मोक्षमिच्छेज्जनार्दनात् ॥ ४३ ॥

पंचयज्ञपरो भूत्वा वैदिको वेदपाठकः ।

गार्हपत्याग्निसंयुक्तो ह्यर्थं संपादयेद् बुधः ॥ ४४ ॥

शूद्राः पौराणिकोक्तेन पंचमाः पतितादयः ।

पुराणोक्तेऽपि चैतेषां नास्ति कर्म कदाचन ॥ ४५ ॥

तीर्थस्नानं च दूरेण देवदर्शनमेव वा ।

संकल्पविधिर्हानेन कुर्यादित्येकसम्मतम् ॥ ४६ ॥

देवालयविलद्वाराद्वहिरेव निदर्शनम् ।

तेषामन्तः प्रवेशस्तु कदाचिन्नैव सिध्यति ॥ ४७ ॥

एतेषां तु समाचाराः प्रोक्ता लौकिकवैदिकाः ।

वैदिकाचार्यमान्येन कर्तव्यो नान्यथा भवेत् ॥ ४८ ॥

वहिर्द्वीपगते वैश्यब्राह्मणक्षत्रियानपि ।

तीर्थयात्रां विना गच्छेत्पुनस्संस्कारमर्हति ॥ ४९ ॥

जातिहीनाश्च चांडाला नास्तिका म्लेच्छजातयः ।

सेवा एव द्विजातीनां नान्यत्र शरणं भवेत् ॥ ५० ॥

वेदसंस्कारहीनानां शासनं शास्त्रचोदितम् ।

अर्थसंपादनं कृत्वा व्ययं कुर्याद्यथाविधि ॥ ५१ ॥

जातिवर्णाश्रमाचारविधिना निगमागमैः ।

ब्राम्हणायज्ञकामारते हव्यकव्यादिभिः क्रमात् ॥ ५२ ॥

देवार्चनहतादीनां व्ययं कुर्वन्ति ब्राह्मणाः ।

एतादृशव्ययोपिरयाज्जेतुकामाश्च क्षत्रियाः ॥ ५३ ॥

वैश्यानां व्यवसायस्तु व्ययं कुर्यादतंद्रितः ।

शूद्राणां गृहपूर्यर्थं तीर्थसेवातिथी क्रमात् ॥ ५४ ॥

ब्राम्हणद्वारयज्ञादि सच्छूद्रेपि यथाक्रमम् ।

वैश्यानां व्यवसाये वा यज्ञसत्कर्मसिद्धये ॥ ५५ ॥

अर्थस्य व्ययमुद्दिश्य धनं संपादयेद्भरम् ।

भारते नगरे रम्ये रत्नमण्डपसंमिते ॥ ५६ ॥

दक्षिणद्वारपर्याप्ते साधयेदर्थसंपदः ।

तस्मात्संपादयेदर्थं चतुर्भिर्वर्णपाटवैः ॥ ५७ ॥

प्राक् संस्कारानुपूर्वं विधिविधुरधियः श्रद्धया संयजन्ते ।

दानाहारक्रियाद्यैस्त्रिगुणविधिवशात्तत्फलं ते लभन्ते ।

तद्वैगुण्यं निहन्तुं प्रभवति तदो तत्सदेतत्त्रिवर्णी ।
तेन ब्रह्मार्पणं स्याद्विदामिति भगवद्गीतवाक्यामृतेन ५८॥
इति श्री चतुर्विधफलमीमांसादक्षिणद्वार समाप्तः ।

अथ पश्चिमद्वारयात्राप्रवेशः ।

सकाम्यफलमुद्दिश्य पश्चिमद्वारमण्डपे ।
सर्वेषां मेलनं चात्र सहदद्भुतभारते ॥ १ ॥
नित्यं नैमित्तिकं काम्यं एवं तत्त्रितयं पथि ।
नित्यं पूर्वपथि ज्ञेयं धर्मशास्त्रविशारदम् ॥ २ ॥
नैमित्तिकं दक्षिणस्यां पथि गत्वा ततः परम् ।
काम्यं पश्चिममासाद्य उपाविश्य यथाक्रमम् ॥ ३ ॥
शास्त्राचार्याविरोधेन स कामं साधयेद्बुधः ।
वेदशास्त्रार्थसंपन्ना वर्णाश्रमपुरोगमाः ॥ ४ ॥
कलिकाले तु संप्राप्ते बलहीना द्विजातयः ।
त्रैवर्णाः संकराकारास्तत्र रक्षति शंकरः ॥ ५ ॥
क्षत्रिया वैश्यशूद्राद्या ब्राह्मणो परिकुद्धिताः ।
कालेपाषण्डआयाते लुप्यन्ते निगमागमाः ॥ ६ ॥
आरोपयन्ति विप्राणामाक्षेपं च सहस्रशः ।
भविष्यति कलौ यत्र म्लेच्छानां क्षितिपालने ॥ ७ ॥

अर्थहीनो भवेद्विप्रो ह्यग्निसेवा च लुप्यति ।
 नीचसेवापरो भूत्वा कालसन्ध्यापि दुर्लभा ॥ ८ ॥
 गौतमस्य तु शापेन सफलो विफलीभवेत् ।
 अत्र चिन्तापरो भूत्वा किमर्थं दुःखितो भुवि ॥ ९ ॥
 अनिवार्यास्तु भूदेवाः कः शक्नोति निवर्तितुम् ।
 मत्पूर्वजैः कृतं कर्म चरितं चारुविक्रमैः ॥ १० ॥
 भृगुर्वसिष्ठमुख्यादि कुंभजोप्यत्रिगौतमाः ।
 जामजग्न्यमरीची च दुर्वासांगिरसः क्रतुः ॥ ११ ॥
 मनुः पुलस्त्यमार्कण्डौ भरद्वाजश्च लोमशः ।
 अन्येपि बहवः शूराः शापादपि शरादपि ॥ १२ ॥
 त्रैलोक्यरक्षको दक्षः शौर्यवीर्यपराक्रमी ।
 एतेषां पूर्वजानां च स्मरणादेव केवलम् ॥ १३ ॥
 सर्वथा सर्वकार्येषु विजर्या नात्र संशयः ।
 ऋतंभरत्वमासाद्य हे विप्रा फलसिद्धये ॥ १४ ॥
 प्राणसंयमिनो भूत्वा ध्याननिष्ठा भवंतु च ।
 नोचेद्वयर्थं सजीवस्य जीवनं धिक् पराक्रमम् ॥ १५ ॥
 प्रायोपवेशनं कार्यं नोचेदन्यं न मन्यसे ।
 क्षात्रनष्टस्य लोकस्य स्थावरस्य चरस्य च ॥ १६ ॥
 ये केचिच्छूद्रराजानो भारतीये वसन्ति ते ।
 ते तु वेदोक्तमिच्छन्ति हितद्वेषिपराश्रयाः ॥ १७ ॥

यदि चेद्ब्राह्मणद्वेषिकामिनीकामकिंकराः ।

दुराचाररतास्सर्वे सनातनबहिष्कृताः ॥ १८ ॥

किमर्थं पूर्वजानां च अर्कीर्तिकरजीवनम् ।

मरिष्ये पश्चिमे द्वारे करिष्ये किं पराक्रमम् ॥ १९ ॥

सर्वेषां यज्ञसान्निध्यं ब्राह्मणेनैव सिध्यति ।

तत्र दृष्टव्यमासाद्य ब्राह्मणानां पराक्रमम् ॥ २० ॥

इन्द्रायतक्षकायेति सर्पसत्रे समंत्रके ।

देवराजोपि संप्राप्तो वीतिहोत्रे हुतांशवत् ॥ २१ ॥

मंत्रविद्ब्राह्मणैः पूर्वकारयामास ते पुरा ।

काककुक्कुटमार्जाराः किं ते कुर्वन्ति याज्ञिके ॥ २२ ॥

उत्तिष्ठन्तु द्विजास्सर्वे कुशमादाय यत्नतः ।

गन्तव्यं पश्चिमद्वारे यज्ञकोलाहले जवम् ॥ २३ ॥

तत्पश्चात्कामसंकल्पफलं नेतुं प्रयत्नतः ।

उत्तिष्ठोत्तिष्ठ गन्तव्यं पश्चिमद्वारभूतलम् ॥ २४ ॥

वराभयकरो भूत्वा निवेशमणिमन्दिरे ।

पश्चिमद्वारमासाद्य यथाकामं यथाविधि ॥ २५ ॥

प्राजापत्यं वाजपेयं षोडशयिमतः परम् ।

आप्तोर्यामा अग्निषोमि अत्यग्निष्टोममेव वा ॥ २६ ॥

अतिरात्रं च हौत्रं च सौत्रामण्यादयस्तथा ।

कुर्वन्तु यज्ञान्बहवः नित्यं सत्यपरायणाः ॥ २७ ॥

स्वर्गकामाय पुत्राय पशुकामा यशोर्थिनः ।

आत्मकामाय सोमादि यथाविधिहुताग्निनाम् ॥ २८ ॥

वैदिकाचार्यविध्युक्तं साधयेदात्मसंयमी ।

चरेदवभृथं तत्र रत्नाकरतटे शुभे ॥ २९ ॥

पूर्णाहुत्याः पूर्वमेव दिग्प्रेभ्यो दीयताम् बलिः ।

इष्टदेवस्य सान्निध्यं मे भूयाज्जन्मजन्मनि ॥ ३० ॥

अस्मिन्महानगरभूपुरचक्रवाले

धर्मार्थकाममिति यत्रितयीकपाटे ।

रत्नाकरस्य तनया उटजांगणे या

अम्बापुरे दिशति तांप्रणतोस्मि नित्याम् ॥ ३१ ॥

दिक्चक्रवर्तिरजनीपतिदिव्यकान्त्या

सन्जीवयत्यखिलभूतलपालनश्रीः ।

अम्बापुरी नगरनर्तकरी परा या

जंभारित्तरमणीयकलां पुनातु ॥ ३२ ॥

संभोगलक्ष्म्या परहरतगतां निरीक्ष्य

संसाररक्षणपरास्तु पणं दधाना

सन्धीकरोतु कलहं निजराजलक्ष्मीः

संभावयामि सततं हतचेतसःस्मः ॥ ३३ ॥

किं कर्तुमंबरगतश्च विमानमार्गे

राज्याधिपत्यविपदोजननाशकानि ।

एतानि तानि दुरतिक्रमाविक्रमानि

चक्रे महाकपटनाटकचक्रवर्ती ॥ ३४ ॥

त्वय्यम्ब तप्तकनकोज्ज्वलकान्ति भान्ति

क्षेमप्रदानि भुवनानि चतुर्दशानि ।

भोगप्रदानि निजराजपदप्रदानि

सानन्दिनानि कुरु मां करुणाकटाक्षे ॥ ३५ ॥

आपत्कलाश्रयविचित्रचरित्ररूपा

रत्नाकरस्य तनया निजराजलक्ष्मीः ।

त्वामंब मोहमयिपीश्वरमगोपुराग्रे

तिष्ठत्यनिष्टहरिणी भरिणी च विश्वम् ॥ ३६ ॥

आचक्रवर्तिपदवीं हरिताश्वकेतुं

वृन्दारकाधिपतिदैवतकान्तिकान्ताम् ।

मन्दस्मितां सुदतिकुङ्कुमलकुन्दकान्ति

मन्देतरं दिशतु मामकमंबुजाक्षि ॥ ३७ ॥

अम्बापुरे सपदि सांप्रतमातनोति

शंभुस्वयंभुहरयो हरिताश्वकेतुम् ॥

संप्रत्यहं तव पदांबुरुहस्य सेवां

संसाधयन्ति सुरपादपपादमूले ॥ ३८ ॥

आलस्यलालसधरातलभारतीया-

न्सालोवधराजकपटच्छलितस्सपत्नान् ॥

आलंबनं झटिति यद्भगदत्तमुख्यान्

पारं पलायितुमनुज्ञपनं च देहि ॥ ३९ ॥

आकुंचितांग्रिकमला विमला च लक्ष्मी-

दैत्यादिनी विजयकेतुचलत्पताकाम् ॥

कालानलप्रचुरभीतिकरी कराग्रे

आलोकयामि त्वरितं हरितः प्रकाशाम् ॥ ४० ॥

जंभारित्नमुकुटां चटुलां त्रिनेत्रां

शंभुस्वयंभुहीरतोषकरीं च हास्याम् ।

संभावयामि शरणं शरणार्तिहन्त्रीं

देवीं समस्तजननीं जगदीश्वरीं ताम् ॥ ४१ ॥

कालेन कामफलदा भव सा मेहशी

कालक्रमेण कलिदोषकलामुपोह्य ।

आर्तप्रशस्तवरदानकरावलंबं

शास्त्रप्रशासनमलंकुरु याज्ञिकानाम् ॥ ४२ ॥

इत्येवमादिदशकस्तुतिपाठकेन

दिवपालदेवबलिदानविधिं चकार ।

यत्क्षेत्रपालबलिदानविधानमार्गे

कल्कट्टविष्टरसुपुष्टिकरे चकार ॥ ४३ ॥

यत्क्षेत्रपालबलिना सकलाश्च देवा-

रतृप्तिं प्रयान्तु भुवने भुवनेश्वरी सा ॥

धमार्थ कामफल मोक्षपरंपरायाम् ।

देवी चतुर्भुज महोत्सुकदानशक्त्या ॥ ४४ ॥

घोराट्टहासजनितां ललनां च जिह्वां

देवीं जनार्दनकरीं हरितालयन्त्रीम् ।

कल्कत्तहस्तमहिपालकरीं च कालीं

संतर्पयामि शरणं शरणार्तिहन्त्रीम् ॥ ४५ ॥

पक्षद्वंद्वविराजितोहममलो मीनप्रसेवी सदा

पुष्टांगः सकलादिषु परिगतश्चन्द्रः समः किं मम ।

सर्वस्थाणुशिरोगतोहमिति यश्चन्द्रं बको हास्यते

हाकष्टं खलु दुर्जना नरवरा ये विप्रविद्वेषिणः ॥ ४६ ॥

यज्ञादिक्रियविद्रुहः प्रतिदिनं तीर्थाटने चालसा

विप्राद्यातिथिपूजने विमुखतासत्कर्मवेदोक्तिषु ॥

सत्यज्ञानविहीनतापरिणतास्तैः कर्मसम्पादिताः

मत्वा वैदिकनैष्ठिकाः क्षितितले हा हंत हंताधुना ॥ ४७ ॥

कालस्यानुगतिः किमत्र बहुशः सा केन हेलायते

विप्रद्वेषणतत्परा बहुजनास्तैरादृताः साम्प्रतम् ॥

एणांकेन समो भवेद्गुणलतानक्षत्रवृन्दान्वहून्

कृत्यं चाटुलताण्डवस्य तु गुरुः को वा भवेद्भारते ॥ ४८ ॥

पारुष्यं न कदापि मानसगते विप्रद्रुहे त्वाम्प्रति

सर्गासर्गनिसर्गकालमाहिमा ब्रह्मण्यहं चिन्तये ॥

स्वर्गारोहणाविक्रमक्षितिपतेनैवास्ति कश्चिज्जनो

विद्रोहं कुरुतां मदान्धमनसा किं तेन संतापतः ॥ ४९ ॥

मानं दास्यति मानधात क्षितिपः प्राचीनकालस्थित-
स्तत्सूनुर्मुचुकुन्दसुन्दरमणिः प्रोद्धारदुःखातुरे ॥
निद्राभक्षणप्रत्यजत्प्रतिदिनं देवार्थचिन्तापर-
स्तद्वद्विक्रमक्षात्रधर्मनिपुणः को वास्ति सद्धर्मणि ॥ ५० ॥
विद्धि त्वं क्षत्रियाणां कुलरिपुजनि तैक्षत्रियानावाशिष्टा-
यः पूर्वं जामदग्न्यः कुलविपुलबली भार्गवो ब्राह्मणेन ।
तत्पारुष्यं निरीक्ष्य क्षितिपतिनिकरान्ब्राह्मणान्निन्दयन्ति
अद्यापि त्वां हनिष्यत्यथ निरयगता भूमिपान्भूसुरैश्च ५१
विप्रद्रोहं कदापि न खलु युगयुगे नैव ते पक्षपातं ॥
ये कुर्वन्त्यन्धदृष्ट्या सदसदनियमास्ते पतन्त्यन्धकूपे ।
सर्वेषां गुरुरेव भूसुरवरस्सर्वेहि काले सताम्
दुर्मोहाच्च्यवते कलंककुलजाः कैवल्यहीनाः कलौ ॥ ५२ ॥

स्मृतिरपि ।

श्मशानेष्वपि तेजस्वी पावको नैव दुष्यति ।
हूयमानश्च यज्ञेषु भूय एवाभिवर्धते ॥ ५३ ॥
अविद्यो वा सविद्यो वा ब्राह्मणो मम दैवतम् ।
प्रणीतश्चाप्रणीतश्च यथाग्निदैवतं महत् ॥ ५४ ॥
न शूद्राय मतिं दद्यान्नाच्छिष्टं न हविष्कृतम् ।
न चास्योपदिशेद्धर्मं न चास्य व्रतमादिशेत् ॥ ५५ ॥

कपिलाक्षीरपानेन ब्राह्मणीगमनेन च ।

वेदाक्षराविचारेण शूद्रश्चांडालतां व्रजेत् ॥ ५७ ॥

वर्णाश्रमेषु ये धर्माः शास्त्रोक्ता नृपसत्तम ।

तेषु तिष्ठन्नरो याति धर्मतां नान्यथा भवेत् ॥ ५८ ॥

विधर्मः परधर्मश्च आभास उपमा छलः ।

अधर्म शाखाः पंचेमा धर्मज्ञोऽधर्मवच्चजेत् ॥ ५९ ॥

यतीनां ब्रह्मचारीणां ब्राह्मणांश्च विदां सताम् ।

यावन्निन्दापरो याति तावत्क्लिश्यन्ति भारते ॥ ६० ॥

भारतीयमहासभ्यास्संमेलनपुरस्सरम् ।

उदीच्यानां महाद्वारे द्वारकायां वुशस्थले ॥ ६१ ॥

क्षेत्रे पिंडारके मान्ये भूवैकुण्ठे समागमे ।

महासभ्यसभामध्ये स्नाननयि मनीषिणाम् ॥ ६२ ॥

प्रभातस्नाननिष्ठादि प्रभातक्षेत्रसन्निधौ ।

हव्यकव्यादिकं कर्म समाप्याथ सभासदः ॥ ६३ ॥

हर्षमानससंपूर्णाः सर्ववर्णपुरोगमाः ।

आश्रमाणां विचारं हि कस्मात्कार्यमिति ब्रुवन् ॥ ६४ ॥

ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्राणां च यथाक्रमम् ।

आश्रमाचरणं सम्यग्विधेयो वेदवित्तमैः ॥ ६५ ॥

ब्रह्मचारी गृहस्थश्च वानप्रस्थोऽथ भिक्षुकः ।

चतुर्भिः स तु कर्तव्यो ब्राह्मणैर्वेदपारगैः ॥ ६६ ॥

ब्रह्मचर्यं च गार्हस्थ्यं वानप्रस्थमिति त्रयम् ।
 क्षत्रियाणां विधिस्तत्र कर्तव्यो वैदिकोक्तिभिः ॥६६॥
 ब्रह्मचर्यं गृहस्थश्च वैश्यानामुचिताश्रमौ ।
 वेदसंस्कारशून्यानां शूद्राणां नैव चाश्रमाः ॥६७॥
 ब्रह्मचर्याश्रमे लोपे विधिहीने गृही भवेत् ।
 प्रजाकामाय सर्वेषां प्राकृताचरणं हितम् ॥६८॥
 पूर्वोक्तवैदिकाचारान्यथायोग्यं समाचरेत् ।
 एतेन च फलप्राप्तिः सर्वेषां नात्र संशयः ॥६९॥
 न्यायमेतं समुल्लंघ्य ये मोहादाचरन्ति ते ।
 अधःपतनमेवात्र नास्ति तेषां कुलोचितम् ॥७०॥
 धर्मं कर्म च ज्ञानं च हव्यकव्यादिकान्क्रमात् ।
 विधिपूर्वं प्रकुर्वीत ब्राह्मणो गुरुमाश्रितः ॥ ७१ ॥
 नष्टभ्रष्टाश्च मूर्खाश्च ब्राह्मणानामधारिणः ।
 न तेषां ब्राह्मणत्वेन ग्राह्यता त्याज्यता सदा ॥७२॥
 दक्षिणाधनमुद्दिश्य भ्रष्टीकुर्वन्ति भारते ।
 ग्रामसूकरवत्ते तु तीर्थक्षेत्रे च याचकाः ॥ ७३ ॥
 नैवास्ति किञ्चित्कर्तव्यं सत्क्रियां तैर्न कारयेत् ।
 विधिहीनपरास्सर्वे संत्यजेदन्त्यजान् यथा ॥ ७४ ॥
 चोरस्यान्नं नवश्राद्धं कालदानं प्रतिग्रहः ।
 जीवनं काकवत्तेषां संत्यजेत् सत्क्रियाधमान् ॥७५॥

कालदोषात्परिभ्रष्टा विद्याहीनाः कुलोत्पथाः ।

नैवास्ति किञ्चित्कर्तव्यं सन्त्यजेदन्त्यजं यथा ॥ ७६ ॥

वेदशास्त्रार्थसंपन्नाः कर्मठा ब्रह्मकर्मणि ।

अधिकारपरा धीराः कुलश्रेयस्कराश्च ते ॥ ७७ ॥

बहवः सन्ति ते सर्वे नाद्यापि प्रलयं गताः ।

तेषां निन्दा न कर्तव्या सर्वकालेऽपि मानद ॥ ७८ ॥

श्रौतस्मार्तपराः सर्वे कलिदोषापहारिणः ॥

तेषां प्रसादात्सर्वेऽपि कृतकृत्या भवन्ति ते ॥ ७९ ॥

दैवीसंपद्विमोक्षाय निबन्धायासुरी मता ।

इत्येवमर्जुनं प्राह तत्र का परिदेवना ॥ ८० ॥

अतः परं महोत्साहः कर्तव्यो बुद्धिसत्तमैः ।

उत्तरस्यां बिलद्वारे फलं संपादितुं शनैः ॥ ८१ ॥

इति श्रीचतुर्विधफलमीमांसापश्चिमद्वारं समाप्तम् ।

अथ उत्तरद्वारप्रवेशः ।

दैवीसम्पत्समाप्तुं शमदमसमता क्षान्तिवैराग्यरूपा

निश्रेयःप्राप्तिकल्पा सकलगुणलताकीर्णपूर्णैरनेकैः ॥

उत्पन्नज्ञानवृद्धैर्ऋषिकुलनिकरैर्वेदवेदान्तवेद्यै-

र्योगज्ञैः सज्जनानां गमनपथि गतीर्वर्णितुं कः समर्थः ॥ १ ॥

केचिज्ज्ञानसमाधिमौनमिलितैर्नेत्रैर्दुमन्दाकिनी-
 स्नानं कुर्वन्तिसन्तः सपदि पुलकितैर्गात्ररोमांचितैःकैः ॥
 गायन्नृत्यन्ति केचिन्मननमलमितीत्यूर्ध्वमुन्नायि चासून्
 तेषामानंदसिन्धावुपरतिकथने नात्र कोप्यस्ति लोके । २।
 किञ्चिद्भूत्वोपविश्यविधिसमयमुखे श्रेष्ठसन्ध्यादिकर्म
 कुर्वन् कश्चित्समाधौ कलयतिकवितांगायकाः केचिदन्ये॥
 धन्यानां चेष्टगोप्यं कथमिह कथितं लेखितुं कःसमर्थः
 तेषां तेएव जानन्त्यथ किमु कथितुं बोधितुं नैव शक्यम् ३
 गत्वागत्वोत्तरस्यां जपतपनियमाः श्लाघ्यदेशान्तराणि
 सर्वामुर्वीसमीक्ष्य शुचिकरगिरिभिः शैलमालंब्यपश्चात्॥
 कैवल्यग्रामसीमि सुखकरविपिने मन्दमन्दं समीरे
 धन्यानां पुण्यभूमिः श्रुतिपथिनिलया चोत्तरद्वारदेशे॥४॥
 उद्युक्ताः शान्तिदान्त्याद्युपचितमतयस्तत्र तानेव गन्तुं
 मोक्षद्वारं प्रवेष्टुं विधिविहितपराद्युन्मनीनां मुनीनां ॥
 वेदान्तज्ञानिनां वै समरसमतयः सारवित्स्फूर्तिचित्ता-
 स्तेषां नान्यत्कदाचित्कुलविभवबलंशाब्दिकानांखलानां
 आरंभशूरास्सकलेपि भारते मोक्षाश्रमद्वारगतिप्रवेशे ।
 नधर्मकर्माण्यपिस्वाश्रमाणिहृतातिरश्चरन्तिगतिस्तदीयैः६
 ये कर्मनिष्ठा विधिवादपौरुषाःपूर्वाश्रमद्वारफलान्यलभ्य
 वेदांतवादोदरपूरणार्थं तेषां गतिर्नैव विमोक्षणेक्षितौ ७
 यदाश्रमादाश्रमकर्मनिष्ठाःप्रयान्तिपारंप्रतियातुमुद्यताः
 स्वकर्मवर्णाश्रमसन्ततानिफलानिवेदांतकलानितानि ८

समाश्रयेत्सद्गुरुब्रह्मानिष्ठं वरिष्ठयोगांगकलाप्रविष्टम् ॥

अनिष्टसंसारनिकृष्टदुःखं विशिष्टविद्याविनये गरिष्ठम् ९

तमाश्रित्य गुरुं पश्चाद् ब्रह्मविज्ञानसेवने ।

सुकार्यं साधयेदत्र श्रुतिसिद्धान्तसाधकः ॥ १० ॥

भक्तिगुरौ परमतत्त्वपदेऽनुरक्तिर्निःसंगता स्वयमुपागत-

लाभतुष्टिः । एकान्तवासपरताच मनोनिवृत्ति-

वेदान्ततत्त्वउपदेशमतिं ददौ ताम् ॥ ११ ॥

नित्यानित्यविचारभूमिमचलां संप्राप्य मोहच्छिदं

भोगत्यागअमुत्रऐहिकफले यत्नः शमाद्यासये

मोक्षेच्छाफलमाश्रयन्ननुदिनं वेदान्तयोगेऽभ्यसन्

द्वारे चोत्तमभूमिकां परिणयन्कैवल्यमार्गाधिगः ॥ १२ ॥

एकान्तस्थितिरिन्द्रियोपरमणं हेतुर्दमश्चेतसां

भोगेच्छा विगता विदेहमतयो विश्रामविजृम्भिताः ॥

सानन्दामृतसान्द्रकेन्द्रपतयः सामन्तचक्राधिपाः ।

सानन्दे निवसन्ति सन्ततमहोद्धारोत्तरे शाश्वतम् ॥ १३ ॥

मोक्षद्वारकपाटपाटनपटुः साक्षी परेशस्य ते ।

वीक्ष्यत्यंगणचारुकुंजनिकटे नेत्रंसमुन्मीलति ॥

आर्तत्राणपरायणाः खलु च ते धात्रीश्वरा निःस्पृहाः ।

सत्यज्ञानमहोत्सवेन नियतं मोक्षार्थिनामाशयाः ॥ १४ ॥

एकाकी निस्पृहः शान्तो वीतशोको विनिष्क्रियः ॥

शाकमूलफलाहारो तरोर्मूलाश्रयाश्रमः ॥ १५ ॥

मुनिः कौपीनवासो वा नग्नो वा ध्यानतत्परः ।

परमानन्दसन्दोहकन्दकन्दरमन्दिरे ॥ १६ ॥

वीतशोकभयायासो निरीहश्छिन्नसंशयः ॥

यस्तिष्ठति गतोऽव्यग्रस्सोहं सच्चित्सुखात्मकः ॥ १७ ॥

अशरीरी शरीरस्थो कालसन्ध्याद्यतिक्रमः ॥

स कालवंचको योगी स योगी योगिनां वरः ॥ १८ ॥

अप्रतर्क्यमथाद्वंद्वं स्वप्रकाशं परं पदम् ॥

अखण्डप्रज्ञयादेहे बुद्धिग्राह्यमतीन्द्रियम् ॥ १९ ॥

नित्यशुद्धं परं ब्रह्म सच्चिदानन्दमद्वयम् ॥

बुद्धमुक्तमहावाक्यश्रुतिसिद्धान्तसम्मतम् ॥ २० ॥

मननेन महावाक्यनिदिध्यासनतत्पराः ॥

साक्षात्कारपरा भूत्वा पारं गच्छन्तु योगिनः ॥ २१ ॥

शास्त्राचार्यमहावाक्यसाक्षिचैतन्यविग्रहे ॥

चैत्यहीने चिदाभासरहिते विहिते परे ॥ २२ ॥

धन्विनो ये नियुज्यन्ते चित्तैकाग्र्यं शराग्रवत् ॥

लयमक्षय्यमद्वंद्वं त्रिकूटस्थे परात्मनि ॥ २३ ॥

अजममरमनाद्यमाद्यमेकं पदममलं सकलं च निष्कलं

च । स्थित इति स तदा नभस्वरूपा-

दति विमलस्थितिरीश्वरेक्षणेन ॥ २४ ॥

व्यपगतकलनाकलंकशुद्धः स्वयममलात्मनि पावनेपदेऽसौ

सलिलकण्डवांबुधौ महात्मा विगलितवासन एकतांजगाम

ब्रह्मानन्दरसं पिबन्ति यतयः सन्तस्समेत्याधुना ।
 योगध्यानविधेन धीधृतबहिःष्वंगप्रसंगेषु च ॥
 एतान्पंचसु पूर्वभागविषयानभ्यस्य गुर्वाज्ञया
 योगाभ्यासविशारदा वितनुतां मार्गत्रयीं चोत्तराम् २६
 सलिले सैन्धवं यद्वत्साम्यं भजति योगतः ॥
 तथात्ममनसोरैक्यं समाधिरभिधीयते ॥ २७ ॥
 ब्रह्माकारमनोवृत्तिप्रवाहोहंकृतिं विना ॥
 संप्रज्ञातसमाधिः स्याद्ध्यानभ्यासप्रकर्षतः ॥ २८ ॥
 यदा पञ्चावतिष्ठन्ते ज्ञानानि मनसा सह ।
 बुद्धिश्च न विचेष्टेत तामाहुः परमां गतिम् ॥ २९ ॥
 मारुते मध्यसञ्चारे मनःस्थैर्यं प्रजायते ॥
 यो मनःसुस्थिरीभावः सैवावस्था मनोन्मनी ॥ ३० ॥
 संशान्तसर्वसंकल्पा या शिलावदवस्थितिः ॥
 जाग्रन्निद्राविनिर्मुक्ता सा स्वरूपा स्थिति परा ॥ ३१ ॥
 समाधिनिर्धूतमलस्य चेतसो
 निवेशितस्यात्मसुखं यथा भवेत् ॥
 न शक्यते वर्णयितुं गिरा तदा
 स्वयं तदन्तःकरणेन गृह्यते ॥ ३२ ॥
 किमपि सततबोधं केवलानन्दरूपं
 निरुपममतिवेलं नित्यमुक्तं निरीहम् ॥
 निरवधिगगनाभं निष्कलं निर्विकल्पं
 हृदि कलयति विद्वान् ब्रह्म पूर्णं समाधौ ॥ ३३ ॥

अस्मिन्भारतखण्डमण्डितमहाभूमण्डले मण्डपे
 मार्गैस्तैश्च तुरंगगोपुरतलस्यान्तःपुरे प्रांगणे ॥
 प्रादक्षिण्ये पुराग्रे सुपथि मतिगतिर्वर्तुले प्रस्फुरन्ती
 मेरोः पृष्ठमहान्ते विधिपथि निलयं ह्युन्नतंचोर्ध्वगानाम्
 अत्रस्था गिरिमौलिमण्डपमहाकैलासशैलोत्तमे
 भर्गज्यंबकसांबिकावरहरं गंगाधरं शंकरम् ॥
 मोक्षश्रीमयकान्तिगौरवमणिस्त्रान्ते महेशं परं
 साक्षात्कारयितुं समाधिमचलां कुर्वन्ति चान्तर्मुखाः ३५
 चित्तमूलो विकल्पायं चित्तभावेन कश्चन ॥
 अंतश्चित्तं समाधेहि प्रत्यग्रूपे परात्मनि ॥ ३६ ॥
 यत्र प्रविष्टा विषयाः परेरिता नदीप्रवाहा इव वारिराशौ
 लीयंतिसन्मात्रतयाविनिष्क्रियामुत्पादयन्नेषयतिर्विमुक्तः
 मुहूर्तमपि योमश्चेन्नासाग्रे मनसा सह ॥
 दक्षिणे पिंगला नाडी वह्निमण्डलगोचरा ॥ ३८ ॥
 देवयानमिति ज्ञेया पुण्यकर्मानुसारिणी ॥
 इडा च वामनिःश्वाससोममण्डलगोचरा ॥ ३९ ॥
 गुदस्य पृष्ठभागेऽस्मिन् वाणादण्डस्य देहभृत् ॥
 दीर्घास्ति मूर्ध्नि पर्यन्तं ब्रह्मनाडीति कथ्यते ॥ ४० ॥
 इडापिंगलयोर्मध्ये सुषुम्णा सूक्ष्मरूपिणी ॥
 तस्याग्रे सर्वगं सर्वं यस्मिन्सर्वं प्रतिष्ठितम् ॥ ४१ ॥
 तस्य मध्यगताः सूर्यसोमाग्निपरमेश्वराः ॥
 भूतलोकाः शिवक्षेत्रं समुद्राः पर्वताश्शिलाः ॥ ४२ ॥

द्वीपाश्च निम्नगा वेदाः शास्त्रविद्याकलाक्षराः ॥
 स्वरमन्त्रपुराणानि गुणाश्चैते च सर्वशः ॥ ४३ ॥
 बीजं च कास्तेषां क्षेत्रज्ञाः प्राणवायवः ॥
 सुषुम्नान्तर्गतं विश्वं तस्मिन्सर्वं प्रतिष्ठितम् ॥ ४४ ॥
 घटाकाशमिवात्मानं विलयं वेत्ति तत्त्वतः ॥
 स गच्छति निरालम्बं ज्ञानलोकं न संशयः ॥ ४५ ॥
 ततः सर्वेषु कालेषु योगमभ्यस्य बुद्धिमान् ॥
 निर्वाणमुत्तरद्वारफलं प्राप्य सुखी भवेत् ॥ ४६ ॥
 भवन्ति ते सभ्यतमा विपश्चितां
 मनोगतं वाचि निवेशयन्ति ये ॥
 नयन्ति तेष्वप्युपपन्ननैपुणा
 गभीरमर्थं कतिचित्प्रकाशताम् ॥ ४७ ॥
 अस्त्यद्यापि चतुःसमुद्रपरिखापर्यन्तमुर्वीतलं
 वर्तन्तेऽपि च तत्र तत्र रसिका गोष्ठीषु सक्ता नृपाः ॥
 एकस्तत्र निरादरो भवति चेदन्यो भवेत्सादरो
 वाग्देवी वदनाम्बुजे वसति चेत्को नाम दीनो जनः ४८
 अस्मिन्भारतखण्डमण्डपमहाद्वारे चतुर्थे पुरे
 धर्मार्थादिफलानि च प्रतिदिशन्वर्णाश्रमादिक्रमात् ॥
 वेदान्तप्रतिपादनादिसहितं योगांगसांगक्रमात्
 प्रत्याख्यानपुरस्सरं कृतमिदं प्रेम्णैवमित्यर्प्यते ॥ ४९ ॥

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्ययोगीन्द्रवर्यभाटमानन्दसरस्वतीस्वा-

मिभिर्विरचितायां चतुर्विधफलमीमांसायामुत्तरद्वारसमाप्तम् ।

चतुर्विधफलमीमांसादर्शने पंचम प्रकरणम् ।

बीजसंसृतिभूमिजस्य तु तमो देहात्मधीरंकुरो रागःपल्ल-
वमम्बुकर्मतुवपुःस्कन्धोऽथवाक्शाखिकाः॥अग्राणीन्द्रि-
यसंहतिश्च विषयाः पुष्पाणि दुःखं फलं नानाकर्मसमुद्भवं
बहुविधंभोक्तात्रजीवःखगः ॥ १ ॥

विवेकवैराग्यगुणातिरेकाच्छुद्धत्वमासाद्य मनोवि-
मुक्तयै ॥ भवत्यतो बुद्धिमतो मुमुक्षोस्ताभ्यांद्रढाभ्यां
भवितव्यमग्रे ॥ २ ॥

बालस्य वा विषयभोगरतस्य वापि मूर्खस्य सेव-
कजनस्य गृहस्थितस्य॥एतद्गुरोःकिमपि तत्र न चिंतनी-
यं रत्नं कथं त्यजति कोप्यशुचौ प्रविष्टम्॥३ ॥

प्रमथ्यवज्रोपम युक्तिसंभृतैः श्रुतेररातीन् शतशो व-
चोभिः' ॥ ररक्ष वेदार्थविधिविशालधीर्नमो यतीन्द्राय
गुरोर्गरीयसे ॥ ४ ॥

ततः पवित्रं परमेश्वराख्यमद्वैतरूपं विमलांबराभम्॥
 तदिके तोयमनुप्रविष्टं तथात्मरूपो निरुपाधि-
 संस्थितः ॥ ५ ॥

अल्पानल्पप्रपञ्चप्रलय उपरतिश्चेन्द्रियाणां सुखासि
 जीवन्मुक्तौ सुषुप्तौ त्रितयमपि समं किंतु तत्रास्ति भेदः॥

प्राक्संस्कारप्रसुप्तः पुनरपि च परावृत्तिमेति प्रबुद्धो न-
 श्यत्संस्कारजातो न स किल पुनरावर्तते यश्च मुक्तः ६॥

तद्ब्रह्मैवाहमस्मीत्यनुभव उदितो यस्य कस्यापि चेद्वै
 पुंसः श्रीसद्गुरुणामतुलितकरुणापूर्णपीयूषदृष्ट्या ॥

कूटस्थो नैव जीवो श्रुतिगुरुवचसा साक्षिभूतः शिवो हं
 जीवात्मा ब्रह्मभेदं दलयति सहसा स्वप्रकाशैकरूपे ॥ ७ ॥

आत्मानन्दपदप्रवेशकलनमात्मानमात्मा स्वयम्

जातं मय्येव सर्वं पुनरपि मयि तत्संस्थितं चाहमस्मि॥

सर्वे वेदान्तसिद्धा अहमिदमुत भेदेन जीवेति भानम्

मानं मे ये परात्मन्यहमिति गालिते जीवभेदः कथं

स्यात् ॥ ८ ॥

आत्मानात्मा परात्मा प्रभवति जगति त्रैगुणैर्विश्वमेते
बध्नन्त्यज्ञानजन्तून्मदजनविषयाकारिणां द्वैतभेदात् ॥

अद्वैते पारमार्थे परमगुरुमुखाच्छ्रौतयुक्त्या परात्मन्यैक्ये
भेदं कदापि न भवति भजतामात्मानि स्वात्मदृष्ट्या ॥९॥

श्रुतार्थापत्तियथा “तरति शोकमात्मविदि” ति शो-
कोपलक्षितप्रमातृत्वादिवद्धस्य ज्ञाननिवर्त्यत्वं श्रुतम् ॥

तस्य मिथ्यात्वमन्तरेण सत्यत्वे अनुपपन्नं सन्मिथ्यात्वं
कल्पयति सेयं श्रुतार्थापत्तिः ॥ अन्तःकरणाविशिष्ट

चैतन्यं प्रमाता कर्ता भोक्ता केवलस्यात्मनोऽसङ्गत्वेन
प्रमातृत्वाद्यनुपपत्तेः शुक्तिरजतवदात्माऽज्ञानादन्तः-

करणादिकस्वरूपेण प्रत्यगात्मन्यध्यस्तम् अध्यासो
नाम परस्य परत्रावभासः शुक्तिरजतादिवत्सच्चिदानन्दे

ब्रह्माणि प्रपञ्चारोपः कर्तृत्वभोक्तृत्वप्रवर्तकतया पूर्वदृष्ट-
सजातीयोऽर्थाध्यासः सोऽपि द्विविधः “व्यावहारिकः

पारमार्थिकश्चेति” तत्रागन्तुकदोषजन्यः प्रातिभासिको
यथा शुक्तिरजतादिः प्रातीतिकभिन्नो व्यावहारिकः

यथाऽकाशादिघटान्तं जगत् तथा च प्रमातृत्वादि-

बन्धस्याध्यस्ततयामिथ्यात्वमुपपद्यते एतदभिप्रायेणोक्तं
 भगवता भाष्यकारेण स्मृतिरूपपरत्रपर्वदृष्टावभासः
 सजातीयावभास इति । अस्यार्थः—स्मृतिरूपः संस्कार-
 जन्यत्वेन स्मृतिसदृशः पूर्वदृष्टावभासः पूर्वदृष्टसजाती-
 यस्तदिदमिति योवभास इति ज्ञानाध्यासपक्षे तथा
 अर्थाध्यासपक्षे तु प्रमाणजन्यज्ञानविषयः पूर्वदृष्टस-
 जातीयावभासित इति एवं श्रुतार्थापत्तिर्निरूपिता अभा-
 वप्रमायोग्यानुपलब्धिकरणिका “यथा आचार्यस्तूहा-
 पोहग्रहणधारणशमदमदयानुग्रहादिसंपन्नो लब्धागमो
 दृष्टादृष्टभोगेष्वनासक्तः वास्तवसर्वकर्मसाधनो ब्रह्म-
 वित् ब्रह्माणि स्थितोऽभिन्नवृत्तो दंभदर्पकुहकशा-
 ठ्यमायामात्सर्यानृताहंकारममत्वादिदोषवीजतः केव-
 लपरानुग्रहप्रयोजनो विद्योपयोगार्थी पूर्वमुपदिशेत्”
 “सदेवसौम्येदमग्रआसीदेकमेवाद्वितीयम्” यत्र नान्य-
 त्पश्यति” “आत्मैवेदं सर्वम्” “आत्मा वा इदमेक
 एवाग्र आसीत्” “सर्वं खल्विदं ब्रह्म” इत्याद्याः आत्मै-
 क्यप्रतिपादनपराः श्रुत्युपदेशमहावाक्यस्मरणेनोपदिश्य

च ग्राहयेत् । ब्रह्मणो लक्षणं आचार्यवान्पुरुषो वेदोप-
दिष्टः “विज्ञानमानन्दं ब्रह्म प्रज्ञाप्रतिष्ठाप्रज्ञानं ब्रह्म सत्यं
ज्ञानमनन्तं ब्रह्म अदृश्येऽनात्मे स वा एष महानज
आत्मा अप्राणो ह्यमनाः स बाह्याभ्यन्तरोह्यजः” इत्या-
दिस्वरूपसाक्षात्कारश्रुतिभिः तथा स्मृतिभिश्च “नजा-
यतेनो म्रियते वा नादत्ते कस्यचित्पापम् यथाकाश-
स्थितो नित्यम्” “क्षेत्रज्ञं चापि मां विद्धि न सत्तन्नासदु-
च्यते” “अनादित्वान्निर्गुणत्वात् समं सर्वेषु भूतेषु
उत्तमः पुरुषः” इत्याद्याः स्मृतयश्च श्रुत्युक्तलक्षणाऽ
विरुद्धाः ।

एवं श्रुतिस्मृतिभिः गृहीतपरमात्मलक्षणो मुमुक्षुः
संसारसागरादुत्तितीर्षुः ब्रह्मावगतिर्निः श्रेयसफलं प्राप्तुं
प्रवृत्तः पुरुषः प्रयत्नसाध्यात्मलाभाय आचार्यकुलं
प्रविशेत् ।

आचार्योपदेशोत्र ।

समाप्य क्रियाः सर्वा दाराग्न्याधानपूर्विकाः ॥

ब्रह्मविद्यामथेदानीं वक्तुं वेदः प्रचक्रमे ॥ १ ॥

कर्माणि देहयोगार्थं देहयोगे प्रियाप्रिये ॥ ध्रुवे स्यातां

ततो रागो द्वेषश्चैव ततः क्रियाः ॥ २ ॥ धर्माधर्मौ

ततोऽज्ञस्य देहयोगस्तथा पुनः ॥ एवं नित्यप्रवृत्तोऽयं

संसारचक्रवद्भ्रमम् ॥ ३ ॥ इत्याचार्योक्तलक्ष्ये तन्निवृ-

त्तिर्मोक्षइत्यनुसन्धेयम् । तत्र ज्ञानोत्पात्तिप्रतिबन्धककर्म-

सामग्र्यप्रेक्षया 'नहि ज्ञानेन सदृशं पवित्रमिह विद्यते' इति

स्मृतिनिर्देशे तथा ज्ञाने परिसमाप्यते इति स्मृतिदर्शने-

पि सत्यमेवं 'न कर्मणा न प्रजया धनेन त्यागेनैके अमृ-

तत्वमानशुः' इत्याकारकस्वरूपसांप्रदायकसंन्यासाश्रम-

स्वीकारो संन्यस्य श्रवणं कुर्यादित्यन्तेन ग्रन्थेन मोक्षसा-

धनं श्रवणं मननादिपरिपाकातिशयरूपमवस्थान्तरत्वं

मुनित्वमुद्दिश्य अपरोक्षसाक्षात्कारश्रुतिमहावाक्यमनने

मनस्यभ्यासपाटवेभ्रमरकीटकन्यायेन शरीरत्रयमुत्सृज्य

संन्यासेनैव देहत्यागं करोति स एवं पूज्य इति प्रति-

पादनपरम्परया श्रुतिशास्त्रवैदिकाचार्याणां सार्वदेशिकम-

तमिदमनुगृह्णन्तु मुनीन्द्राः ।

तत्राथातःशब्दोत्तमधिकारपरत्वं गुरुत्वमेव दर्श-
यति 'अथातो' "अथयोगानुशासनम्" "अथमुमुक्षो"
इत्याद्यथ शब्दोऽधिकारपरत्वएवांगीक्रियते श्रुत्यापि
अथानुप्रशनाः इत्याद्यागमतात्पर्ये वेदान्तश्रवणोपि
कृतकृत्यकर्माङ्गसाङ्गाध्ययनशीलमननसामर्थ्यं विना
कपटलंपटचटुलसामर्थ्यपराः नैवाहाः तत्रश्रुति-
प्रमाणमवतरति 'नायमात्मा बलहीनेन' अन्यत्र
श्रुतिः "सम्यग्ज्ञानेन ब्रह्मचर्येण नित्यम्" इत्याद्याः
द्रष्टव्याः ॥ दत्तमस्यां चतुर्विधफलमीमांसायां कृपापा-
त्रपरत्वं पाखण्डध्वंसपर्यालोचनया पूर्वाचारवेदवेदा-
न्ताचार्याधीनं ज्ञानमङ्गीकृत्य सेयं गुटिका परविद्या
विषविषमविषूचिकाविर्भूतमलमलिनान्तः करणरोग-
व्यपोहनं भारतीयानां चातुर्वर्णाश्रमाणां भैषजमि-
दमनुगृह्णन्तुभवन्तः ॥

“ अलं प्रसङ्गगौरवेण ”

SGDF

SGDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

ಪಟ್ಟಣಿಕ ಸಂಖ್ಯೆ.....

SGDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

SGDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

SGDE